

บทที่ 4

บทวิเคราะห์ปัญหากฎหมายการล้างมลทินแก่ผู้กระทำความผิดอาญา

ผู้กระทำความผิดแม้จะได้รับโทษตามกฎหมายและพ้นโทษออกมาแล้ว แต่เมื่อกลับสู่สังคม บุคคลทั่วไปก็ยังคงตั้งแง่กีดกันบุคคลนั้นๆอยู่ เพราะคนในสังคมยังยึดติดว่าบุคคลนั้นเคยกระทำความผิดมาก่อน ส่งผลให้ผู้กระทำผิดเกิดความรู้สึกไม่เชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตในสังคมและเกิดความกังวลใจว่าสังคมจะไม่ยอมรับ นอกจากนี้ปัญหาดังกล่าวแล้ว ผู้กระทำความผิดยังต้องถูกตัดสิทธิต่างๆ ตามกฎหมายอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นสิทธิทางการเมือง สิทธิในการประกอบอาชีพการงาน เมื่อสิทธิต่างๆ ถูกตัดไป อาจจะทำให้เกิดปัญหาการกระทำความผิดซ้ำตามมา เพราะเมื่อสังคมไม่ให้โอกาสในการกลับมาดำเนินชีวิตตามปกติ หรือการประกอบอาชีพ ทำให้ในที่สุดบุคคลนั้นต้องหวนกลับไปกระทำความผิดอีก

การล้างมลทินเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการแก้ไขปรับปรุงผู้กระทำผิดให้กลับสู่สังคม โดยการลบล้างการกระทำความผิดหรือโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดมีอยู่หลายวิธีดังที่กล่าวมาแล้ว แต่วิธีการลบล้างการกระทำความผิดและโทษ ซึ่งมีผลเป็นการคืนสิทธิให้แก่ผู้กระทำผิดที่พ้นโทษแล้ว มีอยู่วิธีเดียว คือ วิธีการล้างมลทิน ทั้งนี้เพราะการล้างมลทินเป็นวิธีการลบล้างมลทินหรือตราบาปที่เกิดจากการกระทำความผิดหรือการลงโทษที่จะเป็นผลร้ายซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตให้แก่ผู้กระทำผิดที่พ้นโทษแล้ว

การล้างมลทิน จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้กระทำผิดได้สำนึกในการกระทำความผิดของตนและแก้ไขปรับปรุงตัวไม่กลับมากระทำความผิดอีก รัฐจึงได้บัญญัติกฎหมายล้างมลทินออกมาเพื่อใช้ในการลบล้างตราบาปหรือมลทินที่เกิดจากการกระทำความผิดนั้น ซึ่ง การล้างมลทินในประเทศไทยนั้น ก็มีเจตนารมณ์เช่นเดียวกับการล้างมลทินในต่างประเทศ แต่จะต่างกันในเรื่องของหลักเกณฑ์และรูปแบบในการล้างมลทินเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากกฎหมายล้างมลทินของไทยมีที่มาจากหลักการอภัยทานความผิดหรือโทษของพระมหากษัตริย์หรือของรัฐที่ให้แก่ผู้กระทำผิด ดังนั้น จึงมีผลทำให้พระราชบัญญัติล้างมลทินของไทยแต่ละฉบับมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการล้างมลทินที่แตกต่างกัน

การล้างมลทินหรือล้างตราบาปที่เกิดจากการกระทำความผิดและการถูกลงโทษนั้น จะกระทำได้ ต่อเมื่อผู้กระทำความผิดได้รับโทษและพ้นโทษแล้ว และการล้างมลทิน นั้น ไม่มีผลเป็นการทำลาย โครงสร้างความรับผิดชอบในทางอาญา หากแต่เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากความรับผิดชอบในทางอาญา กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดจนถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดและได้รับโทษแล้ว ต่อมาเมื่อมีการบังคับใช้กฎหมายล้างมลทิน จึงมีผลเป็นการลบล้างมลทินหรือตราบาปที่เกิดจากการ กระทำความผิดและการถูกลงโทษนั้น แต่มิได้มีผลเป็นการยกเลิกการถูกลงโทษแต่อย่างใด

หากพิจารณาแล้วจะเห็นว่า เจตนารมณ์ของการล้างมลทินนั้น ก็เพื่อต้องการให้เป็นการ ลบล้างมลทินหรือตราบาปที่เกิดจากการกระทำความผิดและการถูกลงโทษนั้นให้หมดสิ้นไปพร้อมกับ โทษที่ผู้กระทำความผิดได้รับตามกฎหมาย และให้มีผลเป็นการคืนสิทธิ และความสามารถต่างๆ รวมถึงสถานะทางกฎหมาย สถานะทางสังคมที่ได้สูญเสียไปอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดและ การถูกลงโทษให้กับผู้ที่ได้รับการล้างมลทิน กลับคืนมา เปรียบเสมือนว่าบุคคลนั้นไม่เคยกระทำความ ผิดหรือไม่เคยต้องโทษตามกฎหมายมาก่อน

จากที่ได้ศึกษาพระราชบัญญัติล้างมลทินของไทยทั้ง 8 ฉบับที่มีการประกาศใช้ นั้น จะเห็นว่า มีการกำหนดรูปแบบวิธีการ รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการล้างมลทินให้แก่ผู้กระทำความผิดไว้ แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา ไม่มีความชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายล้างมลทิน ดังนั้นการศึกษาในบทนี้จะทำการศึกษาเฉพาะพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 ซึ่งเป็นปีที่มีการ ประกาศใช้บังคับล่าสุด โดยศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องโทษกรณีความผิดอาญา เปรียบเทียบกับกฎหมายล้างมลทินในต่างประเทศเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงพัฒนากฎหมาย ให้สามารถนำไปบังคับใช้กับบริบทของประเทศไทยได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะได้ ดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1. ปัญหาจากการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการล้างมลทิน

เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 พบว่าพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่าผู้ที่สามารถขอล้างมลทินได้ จะต้องเป็นผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ และผู้ถูกลงโทษทางวินัย ซึ่งได้รับโทษตามคำพิพากษาและพ้นโทษ มาแล้ว และกำหนดให้เป็นความผิดที่ได้กระทำความผิดก่อน หรือในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 และได้พ้นโทษไปแล้วก่อน หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แม้กฎหมายล้างมลทินจะกำหนดให้ ผู้ต้องโทษอาญาเป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับการล้างมลทิน แต่ก็ไม่ได้กำหนดวิธีการในการกลั่นกรอง คุณสมบัติของผู้กระทำความผิดที่จะได้รับการล้างมลทิน หรือมีเครื่องมือใดที่ใช้ในการพิสูจน์แก้ไข

ปรับปรุงตัวผู้กระทำผิด ซึ่งอาจทำให้ผู้ที่ได้รับการล้างมลทิน ไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นได้และหวนกลับไปกระทำความผิดอีก

ส่วนโทษทางอาญาที่จะได้รับการล้างมลทินนั้น หมายถึง โทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 18 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งได้แก่ โทษประหารชีวิต โทษจำคุก โทษกักขัง โทษปรับ โทษริบทรัพย์ อย่างไรก็ตามในบรรดาโทษทั้งหมดนี้ ผู้กระทำความผิดดังกล่าวจะต้องเป็นผู้กระทำผิดที่พ้นโทษหรือรับโทษหรือรับทัณฑ์แล้วเท่านั้น ส่วนผู้กระทำผิดที่ถูกศาลพิพากษาการลงโทษ ไม่เข้าหลักเกณฑ์ว่าเป็นผู้ถูกลงโทษตามกฎหมายนี้ จึงไม่มีสิทธิได้รับการล้างมลทิน

ส่วนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการล้างมลทินในประเทศฝรั่งเศสและอังกฤษ นั้น ได้กำหนดหลักเกณฑ์ของผู้ที่สามารถขอล้างมลทินไว้สองประเภทเช่นเดียวกับประเทศไทย คือ ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดอาญา และผู้ถูกลงโทษทางวินัย ซึ่งได้รับโทษตามคำพิพากษาและพ้นโทษมาแล้ว ตามกฎหมาย และได้มีการกำหนดเงื่อนไขเวลาในการล้างมลทินว่า ภายหลังจากการพ้นโทษ ผู้กระทำความผิดจะต้องผ่านพ้นช่วงระยะเวลาหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนดก่อน จึงจะมีสิทธิยื่นคำร้องขอล้างมลทิน ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้กระทำความผิดได้ พิสูจน์ตัวเองว่าสามารถปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นได้ และไม่หวนกลับไปกระทำความผิดอีก เพื่อกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้ง นอกจากนี้กฎหมายล้างมลทินของต่างประเทศ ยังได้กำหนดรูปแบบของการล้างมลทินให้แก่ผู้กระทำความผิดอาญาไว้ โดยในประเทศฝรั่งเศส กำหนดไว้ด้วยกัน 2 รูปแบบ คือ วิธีการล้างมลทินโดยทางศาล และวิธีการล้างมลทินโดยผลของกฎหมาย ส่วนในประเทศอังกฤษ ได้มีการกำหนดรูปแบบของการล้างมลทินไว้วิธีเดียว คือวิธีการล้างมลทินโดยผลของกฎหมาย

วิธีการล้างมลทินโดยทางศาลนั้น กฎหมายจะบัญญัติให้อ่านาจอศาลเป็นผู้พิจารณาคุณสมบัติผู้ขอล้างมลทิน โดยพิจารณาจากความประพฤติของบุคคลผู้กระทำผิดเป็นหลัก หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่มีความประพฤติดีและสามารถแก้ไขปรับปรุงตัวเองได้ ศาลก็จะพิจารณาและมีคำพิพากษาล้างมลทินให้ผู้นั้น

ส่วนวิธีการล้างมลทินโดยผลของกฎหมาย นั้น ผู้กระทำผิดได้รับการล้างมลทินโดยอัตโนมัติทันทีที่ผู้กระทำผิดปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขระยะเวลาครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด เพราะกฎหมายได้กำหนดให้ระยะเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ในการปรับปรุงตัวของผู้กระทำความผิด

จะเห็นว่า กฎหมายล้างมลทินในประเทศไทย นั้น ไม่ได้กำหนดรูปแบบของการล้างมลทินไว้อย่างชัดเจน แต่สามารถตีความได้ว่าเป็นรูปแบบวิธีการล้างมลทินโดยผลของกฎหมาย ซึ่งเป็นรูปแบบเดียวกับประเทศอังกฤษ และในส่วนของรายละเอียดเงื่อนไขการล้างมลทินประเทศอังกฤษและฝรั่งเศส นั้น มีความแตกต่างจากประเทศไทย กล่าวคือให้ผู้กระทำผิดที่พ้นโทษแล้ว ภายหลัง

จากการพ้นโทษและพ้นช่วงระยะเวลาหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนด จึงจะสามารถมีสิทธิยื่นคำร้องขอล้างมลทินได้ เนื่องจากกฎหมายทั้งสองประเทศนี้ต้องการให้ผู้กระทำผิดที่พ้นโทษมาแล้วได้มีโอกาสในการพิสูจน์ตนเองว่าสามารถปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นได้ ไม่หวนกลับไปกระทำความผิดอีก โดยใช้กำหนดเวลาเป็นเครื่องมือในการถ่วงดุลของผู้กระทำความผิด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กระทำผิดสามารถกลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข และได้นำเอาแนวคตินิติการลงโทษมาปรับใช้ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดหวนกลับไปกระทำความผิดอีก ภายหลังจากที่ผู้กระทำผิดได้พ้นโทษไปแล้ว และไม่ให้การลงโทษเป็นสิ่งที่ทำให้เขาเกิดปมด้อยในชีวิต

กล่าวสรุปคือ ตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 ผู้ที่จะมีสิทธิได้รับการล้างมลทินคือผู้ที่พ้นโทษตามกฎหมายแล้วและภายหลังจากพ้นโทษสามารถขอล้างมลทินได้โดยไม่มีข้อกำหนดในเรื่องของกำหนดเวลาที่ใช้ในการพิสูจน์พฤติกรรมของผู้กระทำความผิดและไม่คำนึงถึงว่าผู้กระทำความผิดนั้นจะสามารถแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองได้หรือไม่ ซึ่งขัดต่อเจตนารมณ์ของการล้างมลทินที่ต้องการให้ผู้กระทำความผิดที่พ้นโทษแล้วสามารถแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นได้ ไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก และสามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ทำให้พระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 มีการบังคับใช้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

4.2 ปัญหาจากผลของการล้างมลทิน

ตามที่พระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 มาตรา 4 ได้บัญญัติไว้ว่า “ให้ล้างมลทินแก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ” การที่กฎหมายบัญญัติในส่วนของผลการล้างมลทินว่า “ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ” จะเห็นว่ากฎหมายกำหนดให้ผลของการล้างมลทินเป็นเพียงการล้างโทษเท่านั้น ซึ่งไม่ได้หมายความว่ารวมถึงพฤติกรรมความผิดที่ได้กระทำ กรณีไม่เป็นการลบเลือนการกระทำ จึงมีผลทำให้ผู้กระทำความผิดอาญาที่ได้รับการล้างมลทินยังมีพฤติกรรมความผิดติดตัวเช่นเดิม

นอกจากนี้ ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ยังได้บัญญัติว่า “การล้างมลทินตามมาตรา 4 และมาตรา 5 ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น” แสดงว่าเมื่อผู้กระทำผิดได้รับการล้างมลทินแล้ว จะไม่เกิดสิทธิเรียกร้องใดๆ ทั้งสิ้นแก่ผู้นั้น

เมื่อพิจารณาถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของการล้างมลทินแล้ว กฎหมายล้างมลทินบัญญัติขึ้นมา ก็เพื่อต้องการให้ผู้กระทำผิดได้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น ไม่กลับไปกระทำความผิดขึ้นอีกและสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้ รวมทั้งต้องการคืนสิทธิต่างๆ ที่สูญเสียไปให้แก่ผู้กระทำผิด เสมือนบุคคลที่ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน แต่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นนั้น ไม่เป็นการทำให้มลทิน หรือความมัวหมองในตัวผู้กระทำผิดหมดสิ้นไป อีกทั้งไม่สามารถทำให้ผู้กระทำความผิดกลับคืนสู่สังคมได้อย่างแท้จริง เช่นกรณีผู้ต้องโทษอาญาแม่ได้รับการล้างมลทินแล้ว ก็ยังถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดอยู่

ซึ่งในประเทศฝรั่งเศสนั้น การล้างมลทินมีผลทำให้คำพิพากษาลงโทษถูกลบล้างไป ผู้กระทำผิดจึงเปรียบเทียบกับเสมือนบุคคลที่ไม่เคยต้องคำพิพากษาลงโทษมาก่อน สิทธิและความสามารถต่างๆ ตามกฎหมายที่ผู้กระทำผิดสูญเสียไปจะได้อีกกลับคืนมา เช่น สิทธิในการเลือกตั้ง สิทธิในการประกอบอาชีพ สิทธิในการเป็นผู้ปกครอง หรือสิทธิในการเป็นพยานในศาล ฯลฯ แต่ไม่สามารถเรียกร้องสิทธิที่ได้สูญเสียไปก่อนมีการล้างมลทินกลับคืนมาได้ เพราะการล้างมลทินมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด เมื่อผู้กระทำผิดสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นได้ กฎหมายจึงให้สิทธิต่างๆ ตามกฎหมายเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ได้เคยสูญเสียไป การล้างมลทินจึงไม่มีผลย้อนหลังไปถึงสิทธิหรือการกระทำใดๆ ที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการล้างมลทิน และการล้างมลทินตามกฎหมายนี้ ไม่ถือเป็นการลบล้างการกระทำ และทะเบียนประวัติอาชญากรของผู้กระทำผิด แต่จะมีการนำคำพิพากษาให้ล้างมลทินนี้ไปบันทึกลงในทะเบียนประวัติอาชญากร ทำให้ทะเบียนประวัติอาชญากรของผู้กระทำผิดปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการล้างมลทิน ซึ่งเป็นผลดีต่อการกลับสู่สังคมของผู้กระทำผิด ส่วนในประเทศอังกฤษ นั้น การล้างมลทินมีผลทำให้ผู้กระทำผิดที่ได้รับการล้างมลทินเสมือนเป็นบุคคลที่ไม่เคยกระทำความผิด ถูกตั้งข้อหา ถูกฟ้องคดี หรือถูกคำพิพากษาลงโทษในความผิดนั้นมาก่อน

จะเห็นได้ว่า การล้างมลทินมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการที่จะนำผู้กระทำความผิดที่พ้นโทษแล้วกลับคืนสู่สังคม และคืนสิทธิให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยวิธีการล้างมลทินต่างๆ ให้แก่ผู้กระทำผิด เพื่อให้ผู้กระทำผิดสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป แต่พระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 ได้กำหนดให้การล้างมลทินแก่ผู้ต้องโทษในคดีความผิดต่างๆ ที่จะกล่าวคือ ความผิดอาญา ให้มีผลเป็นการล้างเฉพาะโทษ ไม่รวมถึงพฤติกรรมความผิด จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการล้างมลทินอย่างแท้จริง เพราะการล้างหมดทินคือการทำให้หมดสิ้นไปซึ่งความมัวหมอง ความด่างพร้อย แต่ในกรณีนี้ผู้กระทำผิดยังมีความผิดหรือตราบาปติดตัวอยู่ อีกทั้งไม่ได้ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้องหรือประโยชน์ใดๆ ที่เกิดขึ้นทั้งก่อนและหลังการล้างมลทินแก่ผู้กระทำผิด ดังนั้น ผลของการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่มีผลให้ล้างเฉพาะโทษ จึงไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่

ต้องการให้ผู้กระทำความผิดที่ได้รับการล้างมลทินสามารถแก้ไขปรับปรุงตัวเองได้ ไม่หวนกลับไปกระทำความผิด และกลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้เหมือนบุคคลทั่วไป รวมทั้งได้รับสิทธิและความสามารถต่างๆ ที่สูญเสียไปกลับคืนมาเสมือนบุคคลที่ไม่เคยกระทำความผิด และการล้างมลทินมิให้ถือเป็นการลบล้างประวัติอาชญากร เพื่อเป็นการป้องกันในกรณีที่ผู้กระทำความผิดกลับมากระทำความผิดซ้ำ อาจทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าบุคคลดังกล่าวเคยกระทำความผิดมาก่อนแล้วหรือไม่ และหากมีกฎหมายออกมล้างมลทินให้บุคคลดังกล่าวอีก จะทำให้กฎหมายล้างมลทินไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

4.3 ปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายล้างมลทิน

พระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 ได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิจะได้รับการล้างมลทินต้องเข้าเงื่อนไขสองประการคือ

ประการที่หนึ่ง เป็นผู้ที่ได้กระทำความผิดก่อนหรือในวันที่ 5 ธันวาคม 2550

ประการที่สอง และพ้นโทษแล้วก่อนหรือในวันที่ 5 ธันวาคม 2550

การที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดช่วงเวลาในการบังคับใช้เป็นครั้งคราว เช่น ในช่วงโอกาสสำคัญต่างๆ ส่งผลให้ผู้ที่ได้กระทำความผิดและถูกลงโทษหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากกฎหมายล้างมลทินดังกล่าว จึงก่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เท่าเทียม เสมอภาคกัน

ในประเทศฝรั่งเศส และอังกฤษ นั้น การบังคับใช้กฎหมายล้างมลทินจะมีผลบังคับเป็นการทั่วไป ตลอดไป และเสมอภาคเท่าเทียมกันระหว่างบุคคล กล่าวคือ หากผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด บุคคลนั้นย่อมได้รับการล้างมลทินตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดทันที โดยไม่ต้องรอให้มีเหตุการณ์หรือวาระพิเศษต่างๆ จึงจะมีสิทธิได้รับการล้างมลทิน

จะเห็นว่า การกำหนดเงื่อนไขเวลาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำของการบังคับใช้กฎหมาย เช่น ในกรณีผู้ที่กระทำความผิดได้กระทำความผิดในฐานะเดียวกัน แต่ต่างกันที่ช่วงเวลา กลับมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งขัดกับแนวความคิดเรื่องหลักความเสมอภาค เพราะถือว่าเป็นหลักพื้นฐานของศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ย่อมได้รับการรับรองและคุ้มครองจากกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน กล่าวคือบุคคลทุกคนต้องได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมภายใต้กฎหมายเดียวกัน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ากฎหมายล้างมลทินของไทย ตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 นั้น กำหนดให้ทั้งผู้กระทำความผิดอาญา และผู้กระทำความผิดทางวินัยเป็นผู้กระทำความผิดที่มีสิทธิ

ได้รับการล้างมลทินเหมือนกับกฎหมายล้างมลทินของต่างประเทศ คือ กฎหมายล้างมลทินของ ประเทศฝรั่งเศส และประเทศอังกฤษ

อย่างไรก็ตาม เจื่อนใจในการล้างมลทินให้แก่ผู้กระทำผิดในประเทศไทยที่มีความแตกต่างจากกฎหมายล้างมลทินของต่างประเทศ กล่าวคือ กฎหมายล้างมลทินของไทยตาม พระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 จะกำหนดให้ผู้กระทำผิดทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำผิดที่พ้นโทษแล้วหรือกำลังรับโทษหรือรับทัณฑ์อยู่ได้รับการล้างมลทิน โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าผู้กระทำผิดคนนั้นจะต้องพ้นจากโทษหรือรับโทษหรือรับทัณฑ์และจะต้องกระทำความผิดขึ้นภายในช่วงระยะเวลาที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับนั้นกำหนด ดังนั้น ถ้าผู้กระทำผิดไม่ได้พ้นจากโทษหรือรับโทษหรือรับทัณฑ์หรือได้กระทำความผิดขึ้นภายในช่วงเวลาที่พระราชบัญญัติฉบับนั้นกำหนด ผู้กระทำผิดก็จะไม่ได้รับการล้างมลทิน แต่กฎหมายล้างมลทินของต่างประเทศจะกำหนดให้แต่ เฉพาะผู้กระทำผิดที่สามารถแก้ไขปรับปรุงตัวเองได้แล้วเท่านั้นที่จะได้รับการล้างมลทิน โดยการใช้ กำหนดระยะเวลาเป็นเครื่องมือในการล้างมลทินให้แก่ผู้กระทำผิด

ซึ่งจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าว ทำให้กฎหมายล้างมลทินของต่างประเทศสามารถนำมาใช้ในการนำผู้กระทำผิดกลับคืนสังคมได้ภายหลังจากที่ผู้กระทำผิดได้พ้นจากโทษแล้ว ในขณะที่กฎหมายล้างมลทินของไทยจะมีผลใช้บังคับเฉพาะเป็นกรณีๆ ประกอบกับเป็นกฎหมายที่มีผลกับผู้กระทำผิดทุกคนโดยไม่คำนึงว่า ผู้กระทำผิดคนนั้นจะเป็นผู้กระทำผิดที่สามารถแก้ไขปรับปรุงตัวเองได้หรือไม่ จึงทำให้ผู้กระทำผิด ดิฉันสัยมีโอกาสได้รับการล้างมลทินในประเทศไทยด้วย